

трупа му въ Тибъръ, но Антоній са упрѣлъ на таквози намѣреніе, като забѣлѣжилъ на събраніе то, че въ такъвзи случай трѣба да са откажътъ отъ мѣста та си сички тѣ, които сѣ получили длѣжности отъ Цезаря. Наистина, тѣ обѣвели, че убійцы тѣ сѣ безопасны отъ преслѣдванье, но съ туй заедно дозволили тържественно да погребѣтъ Цезаря. Носило то, на което носяли тѣло то му въ форума, было великолѣпно украсено; носяли го Сенаторы тѣ и Цезаревы тѣ пріятели. Антоній изговорилъ надгробна рѣчь, и тѣй краснорѣчиво представилъ на народа, колко добро направилъ Цезарь за Римляны тѣ, какъ былъ той пріятель на бѣдны тѣ и на притѣсенены тѣ, щото сички тѣ присѣтствующи были нажалены до сълзи. Послѣ ораторъ тѣ разгнѣлъ исподупчена та отъ ножѣве тѣ дреха, и туй зрѣлище възбудило народна та ярость върху убійцы тѣ. Най послѣ Антоній извадилъ ѣще свытокъ. „Погледнете, — казалъ той : що ѣ направилъ за васъ този, которого вы наричате тираннъ. Ето завѣщаніе то му : въ него Цезарь оставя сички тѣ си градины за увеселеніе на народа; освень туй, на сѣкій римскій гражданинъ той завѣщалъ даръ отъ пары.“ Народъ тѣ вече дошелъ на полуда отъ скърбъ. Сички тѣ доносяли лесно-запалваны нѣща на скара та, на която было турнѣто Цезарево то тѣло: знатны тѣ сановницы хвърляли въ огнь дрехи тѣ си, жены тѣ — украшенія та си, войны тѣ — оръжіе то си. Народъ тѣ докѣпалъ машалы и са впуснѣлъ да пали жилища та на убійцы тѣ, които между туй побѣгнѣли въ провинціи тѣ. И сичкій тѣ градъ пристигнѣлъ въ страшно сметеніе.

Антоній и Октавіанъ.

1.

Антоній, началникъ тѣ на Цезаревы тѣ тѣлопазители, установилъ реда. Сенатъ тѣ мразялъ Антонія и са бѣоялъ отъ него, но нѣмалъ сила да го събори. Отъ войска та